ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Α' — ΔΡΑΧΜ. 20
1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι- ΑΡ. 10-329

ΔΕΥΤΕΡΑ
30
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1935
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.22'—Δύσις 6.08'
Γρηγορίου Ἱερομάρτυρος

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 27.2, ἐλ. 16.3
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι βόρειοι ἰσχυροί. Θάλασσα τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 756.0

ΠΡΟ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ο Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβησσυνίας ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, διὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῆς ὁποίας ὁ καιρὸς παρασκευαζομένης ἰταλικῆς ἐπιθέσεως ἐκήρυξε γενικὴν ἐπιστράτευσιν καὶ, ὅπως ἦτο ἐπόμενον, οἱ ἐν Ρώμῃ θεωροῦν τὸ γεγονὸς οὐσιαστικῶς ὡς πρᾶξιν προκλητικήν, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἀπὸ πολλοῦ ἀναμενομένην ἔκβασιν. Καὶ εἶνε ἀναμφίβολον ὅτι, διὰ τοῦτο, ἡ κατάστασις σήμερον πρόθεσις ὁλικῆς καὶ τελευταίας ἐλπίδος νὰ μείνῃ εἰρηνικὴ διευθέτησις τῆς ἰταλοαιθιοπικῆς διενέξεως. "Οταν, ὅμως, τὸ ἠθικὸν βροντήσῃ εἰς τὴν Αἰτωπίαν, εἶνε προφανές, ὅτι ἡ φωνὴ τῆς Εὐρώπης ὁλοκλήρου ἡ εἰρήνη θὰ εὑρεθῇ ἀμέσως ἐπὶ τοῦ ἀκμῆς. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶνε δυνατὸν νὰ ἀπρονεύωνται φράσεις διπλωματικαὶ περὶ στηρίξεως τοῦ κύρους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ καταστατικοῦ της. Δὲν λέγομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦν ἁπλᾶ προσχήματα. Εἶνε βέβαιον ὅτι καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ μικρὰ Ἀντάντ καὶ διάφοροι ἄλλαι Δυνάμεις — ἡ πλειονότης τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν — ἔχουν πᾶν συμφέρον νὰ ἐνισχύουν σήμερον τὸν θεσμὸν τῆς γενεύης, διότι ὅλοι αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην μιᾶς ὁμαδικῆς καὶ ἀπὸ κοινοῦ ὠργανωμένης προσπαθείας διὰ τὴν ποτοπρὸν μιᾶς νέας πολεμικῆς συρράξεως, ἡ ὁποία κατ' εἰς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπολογίσῃ ποίαν ἐπέκτασιν θὰ ἠδύνατο νὰ προσλάβῃ. Καὶ εἶνε ἀναμφίβολον ὅτι, διὰ τοῦτο, σήμερον πρόθεσις ἀπίστασται σήμερον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἀντικειμενική. Αὐτὸ εἶνε ὅλον. Ἀλλὰ τὸ ρεπορτὰζ εἶνε ἀσυγκρίτως σπουδαιότερον ἀπὸ τὴν κριτικήν, δεδομένου ὅτι ἡ κριτικὴ ὑποτάσσεται στὸ ρεπορτὰζ καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ χωρὶς αὐτό.

Ὁ ὁρισμὸς αὐτὸς τοῦ Μπουρντὸν, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε, παρὰ τὰ ἐξῆντα του χρόνια, ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ρεπόρτερ τῆς Εὐρώπης καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ παρουσιάζῃ διαρκῶς ἀκούραστα κατορθώματα, φανερώνει ὅλην τὴν ἀξίαν τοῦ ρεπορτὰζ καὶ ὅλη τὴν σπουδαιότητα τοῦ ρόλου ποὺ παίζει στὴ δημοσιογραφία ὁ ρεπόρτερ. Αὐτὸς εἶνε ὁ πρῶτος τροχός. Αὐτὸς εἶνε ποὺ δίνει τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ της στὴν ἐφημερίδα, τὴ φρεσκάδα. Ἡ σημερινὴ ἐφημερὶς διαφέρει ἀπὸ τὴν χθεσινὴ ὄχι ἀπὸ τὸ ἄρθρο, ἢ ἀπὸ τὸ χρονογράφημα, ἀλλ' ἀπὸ τὴν εἴδησιν. Ἂν βγάλετε ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τὴν εἴδησιν εἶνε σὰν νὰ βγάζετε ἀπὸ ἕνα ζωντανὸν ὀργανισμὸ τὸ κεντρικό του νεῦρο. Γιὰ τὴν ἐφημερίδα τὸ ρεπορτὰζ εἶνε ἡ ζωή.

Τώρα τελευταῖα ἄρχισαν ν' ἀντιλαμβάνωνται ὅλη τὴ σημασία ποὺ ἔχει γιὰ τὴν κοινωνικὴ κριτικὴ τὸ ρεπορτὰζ καὶ ἄρχισαν νὰ ἐξετάζουν τὶς σχέσεις τοῦ ρεπορτὰζ μὲ τὴ φιλολογία. Γιατὶ εἶνε φανερὸ πὼς ὑπάρχει στενὴ καὶ ἄμεση σχέσις μεταξὺ ρεπορτὰζ καὶ δημοσιογραφικῆς φιλολογίας. Χρόνια ὁλόκληρα, δεκάδες χρόνια, ὁ "Ιψεν, ὁ μόνος δραματουργὸς τῆς νεωτέρας ἐποχῆς, ποὺ τὸ ἔργο του δὲν θὰ γεράσῃ ποτέ, ὅπως παραδέχονται ὅλοι σήμερα, ἐπήγαινε στὸ ἴδιο καφενεῖο τῆς Κριστιάνια, ὅπως ὠνομαζότανε τότε ἡ πρωτεύουσα τῆς Νορβηγίας ποὺ ὀνομάζεται "Οσλο. Στὸ ἴδιο καφενεῖο, στὸ ἴδιο τραπέζι, καθισμένος δίπλα στὸ τζάμι ὧρες ὁλόκληρες, δὲν ἔκανε ἄλλη δουλειὰ παρὰ νὰ κυττάζῃ τὴν κίνηση τοῦ δρόμου καὶ νὰ διαβάζῃ τὶς ἐφημερίδες.

Ἐδιάβαζε τὶς ἐφημερίδες μὲ προσοχὴ βαθυτάτη καὶ πολὺ συχνὰ ἔβγαζε τὸ σημειωματάριό του καὶ κρατοῦσε σημειώσεις. Ὁ "Ιψεν δὲν διάβαζε οὔτε τὸ ἄρθρο, οὔτε τὸ χρονογράφημα, οὔτε τὶς ἐπιφυλίδες. Ὅλη του ἡ προσοχὴ ἤτανε ἐστραμμένη στὴν εἰδησεογραφία καὶ στὸ σημειωματάριό του ἔγραφε πάντα τὰ πειὰ χαρακτηριστικὰ νέα. "Αλλο ἔντυπο στὰ χέρια του δὲν ἔπιανε ποτέ του, βιβλίο ἢ περιοδικὸ δὲν ἤξερε τί θὰ πῇ. Ἐδιάβαζεν ἀποκλειστικὰ τὸ ρεπορτὰζ καὶ ἔλεγεν ὅτι ἡ ἐφημερίδα εἶνε πρᾶγμα ἱερὸ γιατὶ καθρεφτίζει τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ ρεπορτὰζ, ἐν σχέσει μὲ τὴ φιλολογία, εἶνε ὁ προμηθευτὴς τῆς πρώτης ὕλης. Ὁ ρεπόρτερ προμηθεύει τὴν πρώτην ὕλη καὶ ὁ συγγραφεὺς τὴν κατεργάζεται μὲ τὴν φαντασία του. Γι' αὐτὸ πολὺ συχνὰ ὁ συγγραφεὺς καὶ ἰδιαιτέρως ὅλοι οἱ συγγραφεῖς ποὺ γράφουν κοινωνικὰ μυθιστορήματα καὶ ἀσχολοῦνται στὴν κοινωνικὴ κριτική, αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ κάνουν ρεπορτὰζ οἱ ἴδιοι. Ὁ Αἰμίλιος Ζολᾶ ἐπήγαινε ταχτικὰ κάθε μέρα στὴν Κεντρικὴ Ἀγορὰ τοῦ Παρισιοῦ καὶ ἔκανε ρεπορτὰζ προσεκτικό, γιὰ νὰ γράψῃ τὸ περίφημο ἔργο του ἡ «Κοιλιὰ τοῦ Παρισιοῦ».

Τώρα ὅμως τελευταῖα οἱ γνῶμες τῶν αἰσθητικῶν ἄλλαξαν γιὰ τὸ ρεπορτάζ. Δὲν θεωρεῖται πειὰ ἡ πρώτη ὕλη τῆς φιλολογίας. Θεωρεῖται ὡς φιλολογικὸν εἶδος αὐτοτελὲς, ὡς ἕνα νέο εἶδος τῆς δημιουργικῆς φιλολογίας. Ἡ ζωὴ μιλάει μόνη της ὅταν τὴν ἀναπαραστήσετε ἀντικειμενικά. Καὶ ὁ ρεπόρτερ δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἰδῇ μὲ προσοχὴ καὶ νὰ γράψῃ μὲ εἰλικρίνεια γιὰ νὰ παρουσιάσῃ φιλολογίαν. Στὴ νεωτέρα φιλολογίαν, τὴν ἐντελῶς νέα, ὁ ρόλος τῆς φαντασίας ἔχει περιορισθῇ, ἡ προσωπικότης τοῦ συγγραφέως παίζει δεύτερο ρόλο. Τὸν πρῶτο ρόλο παίζει ἡ ἀντικειμενικὴ παράστασις τῶν γεγονότων. Δηλαδὴ ἡ ἀλήθεια. Ἡ φαντασία ὑποχωρεῖ καὶ ἀφήνει τὴν πρώτη θέση στὴν ἀλήθεια.

Σὲ πολλὲς χῶρες τῆς Εὐρώπης, στὴ Γαλλία καὶ στὴ Σοβιετικὴ Ρωσσία ἐωρτάσθηκεν ἡ πεντηκονταετηρίδα τοῦ "Εγκον "Ερβιν Κὶς μὲ πολὺν ἐνθουσιασμό. Ποιὸς εἶνε αὐτός; Εἶνε ἕνας ρεπόρτερ τσεχικῆς καταγωγῆς. Ἀλλ' ἔκαμε τὸ κατόρθωμα νὰ δώσῃ τόσον ἀπόλυτη ἀντικειμενικότητα στὸ ρεπορτάζ, ὥστε ἄν καὶ δὲν ἔγραψε τίποτ' ἄλλο στὴ ζωή του, θεωρεῖται τώρα ὡς ἕνας μεγάλος συγγραφεύς. Στὴ δημιουργικὴ φιλολογία μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ χωρὶς ὑπερβολή, ὅτι τὸ μέλλον ἀνήκει στὸν καλὸ ρεπόρτερ, στὴν ἀντικειμενικὴ παράσταση τῆς ζωῆς, στὴν ἀλήθεια.

SER

ΕΙΝΕ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΣ ΠΛΕΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΧΗΣ Η ΕΚΡΗΞΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΣ ΕΚΗΡΥΞΕ ΓΕΝΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ ΚΑΙ ΑΝΗΓΓΕΙΛΕ ΤΟΥΤΟ ΕΠΙΣΗΜΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Η ΡΩΜΗ ΗΔΗ ΘΑ ΕΙΠΗ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΛΕΞΙΝ. - Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

Ἡ ἰταλοαιθιοπικὴ διαφορὰ εἰσῆλθε πλέον ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς ἀποφασιστικὴν φάσιν. Αἱ τελευταῖαι ἐλπίδες διασώσεως τῆς εἰρήνης ἐξαφανίζονται καὶ ἡ ἔναρξις τῶν ἐχθροπραξιῶν θεωρεῖται λίαν προσεχής. Ἡ κήρυξις γενικῆς ἐπιστρατεύσεως ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αἰθιοπίας, καταστᾶσα, ὡς φαίνεται, ἀπαραίτητος, κατόπιν τῶν ἐντόνων πολεμικῶν μέτρων τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἀφρικήν, συμπίπτουσα μὲ τὴν λῆξιν τῆς περιόδου τῶν βροχῶν, δύναται ἄρτια νὰ παράσχῃ εἰς τὸν κ. Μουσολίνι τὴν ἀφορμὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν. Οὕτω, δὲν ὑπολείπεται πλέον εἰμὶ νὰ εὐχηθῇ τις ὅπως ὁ ἀρχόμενος ἀποικιακὸς πόλεμος ἐντοπισθῇ, χωρὶς νὰ προκαλέσῃ γενικωτέρας περιπλοκάς.

ΑΙΘΙΟΠΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 29 Σεπτεμβρίου.—Σήμερον τὴν μεσημβρίαν ἐλήφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τηλεγράφημα τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αἰθιοπίας Χαϋλὲ Σελασιὲ, ἀγγέλλοντος τὴν ἀπόφασίν του ὅπως κηρύξῃ γενικὴν ἐπιστράτευσιν εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν. Τὸ τηλεγράφημα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Αἰθιοπία, σταθερῶς προσηλωμένη εἰς τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης, ἔχει τὴν σταθερὰν πρόθεσιν νὰ συνεχίσῃ τὴν συνεργασίαν της εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. διὰ τὴν ἐξεύρεσιν εἰρηνικῆς λύσεως συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Συμφώνου. Οὐχ ἧττον, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐφελκύσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ ὁλονὲν αὐξανομένου κινδύνου ἰταλικῆς ἐπιθέσεως, τὴν ὁποίαν καθιστοῦν προφανῆ αἱ συνεχεῖς ἀποστολαὶ στρατοῦ, ἡ ἰταλικὴ προπαρασκευὴ καὶ ἄλλα μέτρα, παρὰ τὰς εἰρηνικάς μας διαθέσεις. Ζητοῦμεν ἐπιμόνως ἀπὸ τὸ Συμβούλιον νὰ λάβῃ ἐπειγόντως ὅλα τὰ μέτρα πρὸς πρόληψιν τῆς ἐπικειμένης ἰταλικῆς ἐπιθέσεως. Ἡ ἀπειλὴ εἶνε τόσον σοβαρά, ὥστε θὰ ἀπετέλει παράλειψιν τοῦ καθήκοντός μας ἡ περαιτέρω ἀναβολὴ τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἀναγκαίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀμύνης τῆς χώρας μας. Ἡ ἐπιστράτευσις, τὴν ὁποίαν ἤδη κρίνομεν ἀναγκαίαν, οὐδόλως θὰ ἐπηρεάσῃ τὰς προηγουμένας διαταγὰς δι' πως διατηρηθοῦν τὰ στρατεύματά μας μακρὰν τῶν συνόρων. Διακηρύσσομεν καὶ πάλιν τὴν θέλησίν μας νὰ συνεργασθῶμεν στενῶς μὲ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ὑφ' οἱασδήποτε συνθήκας».

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κ. Τ. Ε. κ. Ἄβενὸλ ἐγνωστοποίησεν ἀμέσως τὸ τηλεγράφημα τοῦ Αὐτοκράτορος πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ.—ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΙ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΑΙ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29 Σεπτεμβρίου.—Ἐπείγοντα τηλεγραφήματα ἐκ Γενεύης ἀγγέλλουν, ὅτι ἡ δεκατριμελὴς Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία κατ' οὐσίαν ἀποτελεῖ αὐτὸ τοῦτο τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ τὴν προσεχῆ Πέμπτην, ἐνδέχεται νὰ συνέλθῃ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν, πιθανώτατα μάλιστα ἐντὸς τῆς αὔριον (σήμερον), κατόπιν τῆς ἀναγγελίας τῆς αἰθιοπικῆς ἐπιστρατεύσεως.

Κατὰ τοὺς κύκλους τῆς Κ. Τ. Ε. ἡ ἀπόφασις τοῦ Χαϋλὲ Σελασιὲ ἀποτελεῖ γεγονὸς ὑψίστης σημασίας, δὲν μεταβάλλει ὅμως τὴν κατάστασιν, διότι κατ' οὐσίαν καὶ λόγῳ τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἀβησσυνῶν καὶ λόγῳ τῆς κατανομῆς τῶν πληθυσμῶν, ἡ αἰθιοπικὴ ἐπιστράτευσις εἶνε συντετελεσμένη ἀπὸ πολλοῦ.

Τὸ πᾶν ἔγκειται εἰς τὴν ἑρμηνείαν, τὴν ὁποίαν οἱ Ἰταλοὶ θὰ δώσουν εἰς τὴν αἰθιοπικὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἂν δὲν τὴν θεωρήσουν ὡς πρόκλησιν. Ἂν τοῦτο συμβῇ, καὶ ἐκφράζονται ἐνταῦθα φόβοι σχετικῶς, εἶνε βέβαιον, ὅτι θ' ἀρχίσουν ἀμέσως αἱ ἐχθροπραξίαι.

Κατὰ τηλεγραφήματα, ἀφ' ἑτέρου, τοῦ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ματέν», ἡ διαταγὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν θὰ δοθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα περὶ τὰ μέσα τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος. Ἡ γενικὴ κινητοποίησις τῶν φασιστικῶν δυνάμεων φαίνεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰταλικῆς ἐπιθέσεως.

ΤΙ ΦΡΟΝΕΙ Η ΡΩΜΗ

ΡΩΜΗ, 29 Σεπτεμβρίου. — Εἰς τοὺς ἐνταῦθα πολιτικοὺς κύκλους ἐνεποίησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἡ πληροφορία, καθ' ἣν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αἰθιοπίας διὰ τηλεγραφήματος του πρὸς τὴν Κ.Τ.Ε. ἐγνωστοποίησε τὴν ἀπόφασίν του ὅπως διατάξῃ γενικὴν κινητοποίησιν τῶν ἀβησσυνιακῶν δυνάμεων. Οἱ κύκλοι οὗτοι πιστεύουν, ὅτι κατόπιν τοῦ γεγονότος τούτου, ἡ ἔναρξις τῶν ἐχθροπραξιῶν δέον νὰ θεωρηθῇ λίαν προσεχής. Ἐπίσης παρατηροῦν, ὅτι ὁ Ἰταλικὸς Τύπος εἶχε δίκαιον σχολιάσας τὴν διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος περὶ ἀποστολῆς στρατευμάτων εἰς τὰς μεθορίους, ὡς προσπάθειαν συγκαλύψεως τῶν στρατιωτικῶν προπαρασκευῶν τῆς Ἀβησσυνίας.

Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ ΑΥΡΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29 Σεπτεμβρίου.—Τηλεγραφήματα ἐξ Ἀδδὶς Ἀμπέμπα ἀγγέλλουν, ὅτι εἰς τὴν Ἀβησσυνιακὴν πρωτεύουσαν ἡ πληροφορία, καθ' ἣν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐγνωστοποίησεν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τὴν ἀπόφασιν του νὰ κηρύξῃ γενικὴν ἐπιστράτευσιν, προεκάλεσε ζωηρὸν ἐνθουσιασμόν. Πιστεύεται, ὅτι τὸ σχετικὸν διάταγμα θὰ ὑπογραφῇ ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν, ἡ δὲ ἐφαρμογή του θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29 Σεπτεμβρίου.—Κατὰ τὰ ἐξ Ἀδδὶς Ἀμπέμπα τηλεγραφήματα τῶν Ἀγγλων ἀνταποκριτῶν, ὁ αὐτοκράτωρ Χαϋλὲ Σελασιὲ, ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ξένους δημοσιογράφους, οἱ ὁποῖοι τοῦ ὑπέβαλον διάφορα ἐρωτήματα σχετικὰ μὲ τὴν πολεμικὴν παρασκευὴν τῆς Αἰθιοπίας, ἐδήλωσεν:

— Ἡ νοτίως τοῦ Ὀγκαντὲν περιοχὴ εἶνε πλήρως παρεσκευασμένη ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἰταλικὴν εἰσβολήν. Ἡ κινητοποίησις θὰ θέσῃ ἐπὶ ποδὸς πολέμου 500.000 ἀνδρῶν εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο, ἐξακοσίας περίπου χιλιάδας εἰς τὴν βόρειον Αἰθιοπίαν καὶ πολλὰς χιλιάδας εἰς τὸ κέντρον καὶ τὴν ἀνατολικὴν Αἰθιοπίαν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς περιοχῆς τῆς Ἀδδὶς Ἀμπέμπα. Ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν μόνον 500.000 ἔχουν ὅπλα παλαιά, ἀλλὰ χρησιμοποιήσιμα. "Ολοι οἱ ἄλλοι στρατιῶται ἔχουν νεώτατα ὅπλα.»

Οἱ ἀνταποκριταὶ προσθέτουν, ὅτι οἱ ἰσχυροὶ φύλαρχοι τῆς Αἰθιοπίας πιέζουν διαρκῶς τὸν αὐτοκράτορα νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ ἀπαντήσουν ἀμέσως εἰς τὴν ἰταλικὴν πρόκλησιν, ὡς χαρακτηρίζουν τὰς ἰταλικὰς παρασκευάς. Ἀλλ' ὁ Χαϋλὲ Σελασιὲ τοὺς συγκρατεῖ ἐφόσον ὑφίστανται καὶ ἀμυδρὰ ἀκόμη ἐλπὶς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης.

Ἡ παρέλασις τῶν φυλάρχων πρὸ τοῦ Αὐτοκράτορος κατὰ τὸν προχθεσινὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Μασκάλ, κατέπεισεν ὅλους περὶ τοῦ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν πολεμιστῶν.

Εἰς ἄλλας δηλώσεις ὁ Χαϋλὲ Σελασιὲ ἐτόνισεν, ὅτι ὁ Αἰθιοπικὸς λαός, μηδὲ τῶν γυναικῶν ἐξαιρουμένων, θὰ ὑπερασπίσῃ λυσσωδῶς τὴν ἐλευθερίαν του.

«Ἂν ὁ Μουσσολίνι νομίζῃ, εἶπεν ὁ Ἀβησσυνὸς Αὐτοκράτωρ, ὅτι αἱ ἀντιμετωπίζουσαι τοὺς Ἰταλοὺς δυνάμεις ἐκ τῶν μεθορίων ἀποτελοῦν τὴν ἀπόδοσιν τῆς αἰθιοπικῆς κινητοποιήσεως, θὰ δοκιμάσῃ πολλὰς ἐκπλήξεις. "Αν ὑπάρξῃ ἀνάγκη, δύο ἑκατομμύρια Ἀβησσυνῶν θὰ βαδίσουν πρὸς τὰ πεδία τῶν μαχῶν. Εἰς τὴν πρὸς βορρᾶν μεθόριον, ὅπου ἀναμένομεν τὴν σκληροτέραν σύγκρουσιν, οἱ στρατιῶταί μας εἶνε ἕτοιμοι ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν προσβολήν. Δὲν θέλομεν τὸν πόλεμον, ἀλλ' ἂν αἱ κυρώσεις ἐναντίον τῆς Ἰταλίας δὲν πρόκειται νὰ φέρουν ἀποτέλεσμα, εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ γράψωμεν σελίδας ὡς ἐκείναι, αἱ ὁποῖαι ἐγράφησαν εἰς τὰς Θερμοπύλας».

ΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ ΥΠΟ ΒΡΟΧΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29 Σ)βρίου.— Ὁ ἐν Ἀντὶς Ἀμπέμπα ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου «Χαβὰς» τηλεγραφεῖ, ὅτι αἱ βροχαὶ ἐξακολουθοῦν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ φαινόμενον διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Τοῦτο, κατὰ τὴν κοινὴν πεποίθησιν ἀποτελεῖ καλὸν οἰωνὸν καὶ ἐκδήλωσιν θείας εὐνοίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ πολεμικὴ παρασκευὴ συνεχίζεται πυρετωδῶς. Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς νοτίου καὶ τῆς δυτικῆς περιοχῆς τῆς Ἀβησσυνίας, ἐκλήθησαν εἰς Ἀντὶς Ἀμπέμπα ὅπως λάβουν ὁδηγίας καὶ ἐφόδια. Ὁ διοικητὴς ἐξ ἄλλου τῆς Τιγραίας, τῆς ἐπαρχίας δηλαδή, ἡ ὁποία περικλείει τὴν Ἰταλικὴν ἀποικίαν τῆς Ἐρυθραίας, Ράς Σεγιούμ, εἰδοποίησεν εἰς Ἀντὶς Ἀμπέμπα νὰ μὴ τοῦ στέλλωνται πλέον ἐνισχύσεις, διότι δὲν ὑπάρχουν πολλὰ τρόφιμα καὶ διότι αἱ ὑπ' αὐτὸν δυνάμεις εἶνε ἀρκεταὶ διὰ ν' ἀντιμετωπίσουν τοὺς Ἰταλούς.

Ὁ Ἀμερικανὸς χειρουργὸς Λάμπι καὶ προσωπικὸς φίλος τοῦ Χαϋλὲ Σελασιέ, ἐπέστρεψεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς Ἀντὶς Ἀμπέμπα κομίζων ἀντισφυξιογόνους προσωπίδας. Ὁ Λάμπι ὀργανώνει τὸν αἰθιοπικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Ἀθ. Πρακτ.).—Περὶ ὥραν 19ην ἐδημοσιεύθη ἡ ἀγγλικὴ ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτήματα τὰ τεθέντα ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὴν 10ην Σεπτεμβρίου ἀναφορικῶς πρὸς τὴν στάσιν τῆς Μ. Βρεταννίας εἰς περίπτωσιν διενέξεως ἐν Εὐρώπῃ.

Ἡ διακοίνωσις ὑπομιμήσκει μίαν παράγραφον τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χόαρ, διὰ τῆς ὁποίας διεκήρυξεν, ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεταννία οὐδεμιᾶς ἄλλης Κυβερνήσεως θὰ ὑπολειφθῇ ἐν τῇ ἀποφάσει της πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ. Τ. Ε. ὑποχρεώσεων, τοῦ ὁποίου αἱ ἰδέαι ἐπεβλήθησαν μετὰ δυνάμεως ὁλονὲν αὐξανομένης εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καταστᾶσαι ἐθνικὴ συνείδησις τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξεδήλωσε πάντοτε τὴν προσήλωσίν του εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Κ. Τ. Ε. Ἡ Ἀγγλία ὑποστηρίζει τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ Καταστατικοῦ καὶ, ἰδικώτερον, τὴν ἀντίστασιν, τὴν σταθερὰν καὶ συλλογικὴν, εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν ἀπροκλήτου ἐπιθέσεως.

Εἶνε προφανές — γράφει ἡ διακοίνωσις — ὅτι τὸ 16ον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν παραβιάσεως τῶν διατάξεων μιᾶς συνθήκης. Ἐπὶ πλέον, εἰς τὰς περιπτώσεις προσφυγῆς εἰς τὴν βίαν, εἶνε σαφές, ὅτι δύνανται νὰ ὑπάρξουν πλεῖστοι βαθμοὶ ἐνοχῆς καὶ ὅτι, κατ' ἀκολουθίαν, εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς εἶνε ἐφαρμοστέον τὸ 16ον ἄρθρον, ἡ σχετικὴ ἐνέργεια δύναται νὰ ποικίλλῃ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων τῶν ἑκάστοτε ἀναφυομένων.

Τέλος, ἡ διακοίνωσις διακηρύσσει καὶ αὖθις τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τὸ Καταστατικὸν τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἑτοίμη νὰ ἀναλάβῃ πάντα κίνδυνον προκειμένου νὰ προασπίσῃ τὴν εἰρήνην.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΑΝΤΙΣ — ΑΜΠΕΜΠΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29 (Ἀθην. Πρακτ.).—Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Αὐτοκράτορος ὅπως εἰδοποιήσῃ τὴν Κ.Τ.Ε. περὶ τῆς ἀνάγκης, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὅπως προβῇ ἐντὸς συντόμου προθεσμίας εἰς γενικὴν ἐπιστράτευσιν προεκάλεσε βαθεῖαν ἐντύπωσιν. Κρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι αἱ ἐχθροπραξίαι θ' ἀρχίσουν ἐντὸς δεκαπενθημέρου, ἡ δὲ γενικὴ ἐπιστράτευσις θὰ διαταχθῇ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου. Ὁ πληθυσμός, κατὰ πλειοψηφίαν, ἀγνοεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Αὐτοκράτορος.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Ἀθ. Πρακτ.).—Ἀγγέλλεται ἐκ Δουβλίνου, ὅτι ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα θὰ προβῇ εἰς γεύμα ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος εἰς ἐνδιαφερούσας δηλώσεις ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, καὶ θὰ καθορίσῃ τὴν στάσιν τῆς Ἰρλανδίας ἐναντι τῆς Ἀγγλίας, εἰδικώτερον δὲ ἐναντι τῆς βρεταννικῆς πολιτικῆς εἰς τὸ αἰθιοπικὸν ζήτημα.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 29. (Τραὶζόσδεαν).— Ὁ ἐν Ρώμῃ ἔκτακτος ἀνταποκριτὴς τῆς «Ματὲν» τηλεγραφεῖ ὅτι αἱ καλῶς πληροφορημέναι ἰταλικοὶ κ

Θεάματα

ΑΛΗΚΟΣ. (Κεντρικόν). «Ο μακαρίτης εκ Μασσαλίας».
ΑΕΘΛΟΝ. «Θύελλαι». Ρομάντσο.
ΑΙΓΑΙΟΝ. (Νέαν Σμύρνην). «Η Μαρία του μ' μιλάει».
ΑΚΑΔΗΜΙΑ. «Ο μεγάλος νικητής».
ΑΤΤΑΝΤΙΣ. «Ο άνεμος την ζωή σκορπά».
ΒΕΡΓΙΝΑ. «Μιλιούνια μαμμούνια».
ΒΙΚΤΩΡΙΑ. «Φρανκενστάιν, ο τρομερός».
ΓΑΛΑΞΙΑ. «Ένα χριστογεννιάτικο δρομολόγιο».
ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΑΠΠΕΙΟΝ. «Δάκρυα δουλοπρεπείας».
ΕΤΤΙΚ. «Το κορίτσι μιας νύχτας».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Δύο κορίτσια σ' ένα δίλημμα».
ΖΩΟΤΡΟΠΟΣ. «Τα σκυλιά».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Η κληρονομιά».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Κροκή Πετσοζώλη».
ΚΥΡΣΑΛ. «Ο κύριος του μεσονυκτίου».
ΚΥΒΕΛΗ. «Ο αιχμάλωτος του Καυκάσου».
ΛΥΡΑ. «Ο τρομερός του Κλόουν».
ΜΕΤΡΟΠΟΛ. «Ο μυστικός εφέσιος».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Ο μεγάλος νικητής».
ΠΑΝΘΗΝ. «Για χάρη μιας γυναίκας».
ΟΔΕΙΟ (Δάφνης). «Ο μεγάλος νικητής».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ο πλανώμενος ιππότης».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Θα γίνω δούκισσα».
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. «Οι αι-ζούκοι».
ΡΟΥΜΕΛΗ. «Η ζωή μου».
ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Πλοία γύρω δεν θεωρεί».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Σ' έχω».

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (548 ΚΗΖ) 650 μ.). 6 μ.μ. Ιαγγλικήν μουσικ. 10.20 μ. μ. Συμφωνικήν ορχήστραν.
ΡΩΜΗ (1571 ΚΗΖ) 640 μ.). 9.05 μ.μ. Τραγούδια.
ΜΙΛΑΝΟ ΙΤΑΛΙΑ (713 ΚΗΖ) 421 μ.). 9.40 μ.μ. «Χάος» της Χαδάν, όπερα της Ιαπωνίας.
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (686 ΚΗΖ) 437 μ.). 9.30 μ.μ. Ελαφράν μουσικήν.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (160 ΚΗΖ) 1875 μ.). 8.15 μ.μ. Ορχ. Τσιγγάνων.
ΠΡΑΓΑ (635 ΚΗΖ) 470 μ.). 8.45 μ.μ. Δύο σκηνάς και τσέχικες σερενάτες. 10.30 μ.μ. Σύντομα εγχόρδια.
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (223 ΚΗΖ) 1345 μ.). 8 μ.μ. Χορικήν διασκέδασιν από τον 11 μ.μ. Συμφωνική ορχήστρα. (Τσοπέν, Σιμφόνι, Ραδιο). Πολωνικά τραγούδια και ελαφρά για όργα. Παλέρμο: ΕΙ-ΡΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ (556 ΚΗΖ) 540 μ.). 9.30 μ.μ. Ρώσικα τραγούδια. 10 μ.μ. «ΕΓΚΛΩΠΟΣ». Θεοφοβολόγιον έπεισος.
ΒΙΕΝΝΗ (592 ΚΗΖ) 507 μ.). 9.30 μ.μ. Ειδικήν τακτικά συναυλία από την Κεντρικήν. 10 μ.μ. Συμπλέκα συνθέσεων Γκλούκ.

Διευθυντής του Τοπογραφείου
Ἐμμανουήλ Γ. Κασιμάτης
Καλλιφρονά και Σταδίου 51

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Αἰσθηματικότητες

—Άντρε, άγάπη μου, θά μαζευθῆ νωρίς!... Επεθύμησε τόσο το στιγμή!...

Είναι ἀσφαλῶς μιὰ φράσις ἐπικαιρότατη, ποὺ πολλὲς λησμονημένες φορὲς ὅλοι τοῦ θέρους ἀφήσαμε νὰ ἀκούσουν τὶς τελευταῖες ἡμέρες τῆς ἀποτομῆς φθινοπωρινῆς ψύχρας. Τοῦ 1936 νὰ διανύσῃ δσον εἶνε δυνατὸν ἀκόμη, πρὶν πιάσουν ἡ Ὀκτωβριανὲς ζέστες, διὰ τὸ κοινὸ συμφέρον... Δίστι, τὶ σημασία ἔχει, ἀγαπητὴ κυρία Λιλή, ἐὰν ἡ ἐπιθυμία τοῦ σπιτιοῦ νὰ σποπεύῃ σιμὰ τῆς φύχρας ὅταν οἱ διάφοροι «Επιστημονικοὶ Ξανανεμίζουν» εἶχτὸ θέλκος τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας; Ἐστω καὶ μὲ τὸ σύνθημα: «Ἀποκλειστικὲς συνήθειες»!

Ὅταν ἡ φράσις αὐτὴ ἀκούγεται, ἡ καλὲς καὶ φρόνιμες νοικοκυρὲς κυρία Λιλή, δὲν πρέπει νὰ δείχνουν καμμίαν δυσαρέσκειαν, νὰ μὴν ἐκφράζουν λόγια ἀπογοητεύσεως, καὶ ἀκόμη νὰ μὴν ἀρχίζουν διόλου διάφορες πληρεξούσιες καὶ εἰρωνικὲς παρατηρήσεις, ἀλλὰ νὰ δέχωνται τὰ ἀπολύτως ἀνεγκλήτως πρόταστε μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἐπιείκειαν καὶ στοργήν. Διότι ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅλοι τὸν καιρόν, δτ' ὅλοι τοῦ χειμῶνος, νὰ τοὺς «ἀργάσουν τὸ τσιμπάρι, μέχρι τῆς ποσοχῆς ἀνοίξεως, ὁπότε καὶ πάλι θὰ ξεπορτίσουν, καὶ ἐὰν εἶνε λογικὸς — διότι ὑπάρχουν καὶ μερικὲς γυναῖκες τέτοιες! — θὰ προσπαθήσουν ν' ἀγνοήσουν τὸ παραλήθιν, καὶ νὰ συγκρατήσουν μὲ κάθε τρόπο τοὺς ἐπιτρόπους.

Ἡ λογικὲς αὐτὲς καὶ φρόνιμες γυναῖκες ἀντὶ νὰ ἀποδεχθοῦν τοὺς ἑαυτοὺς

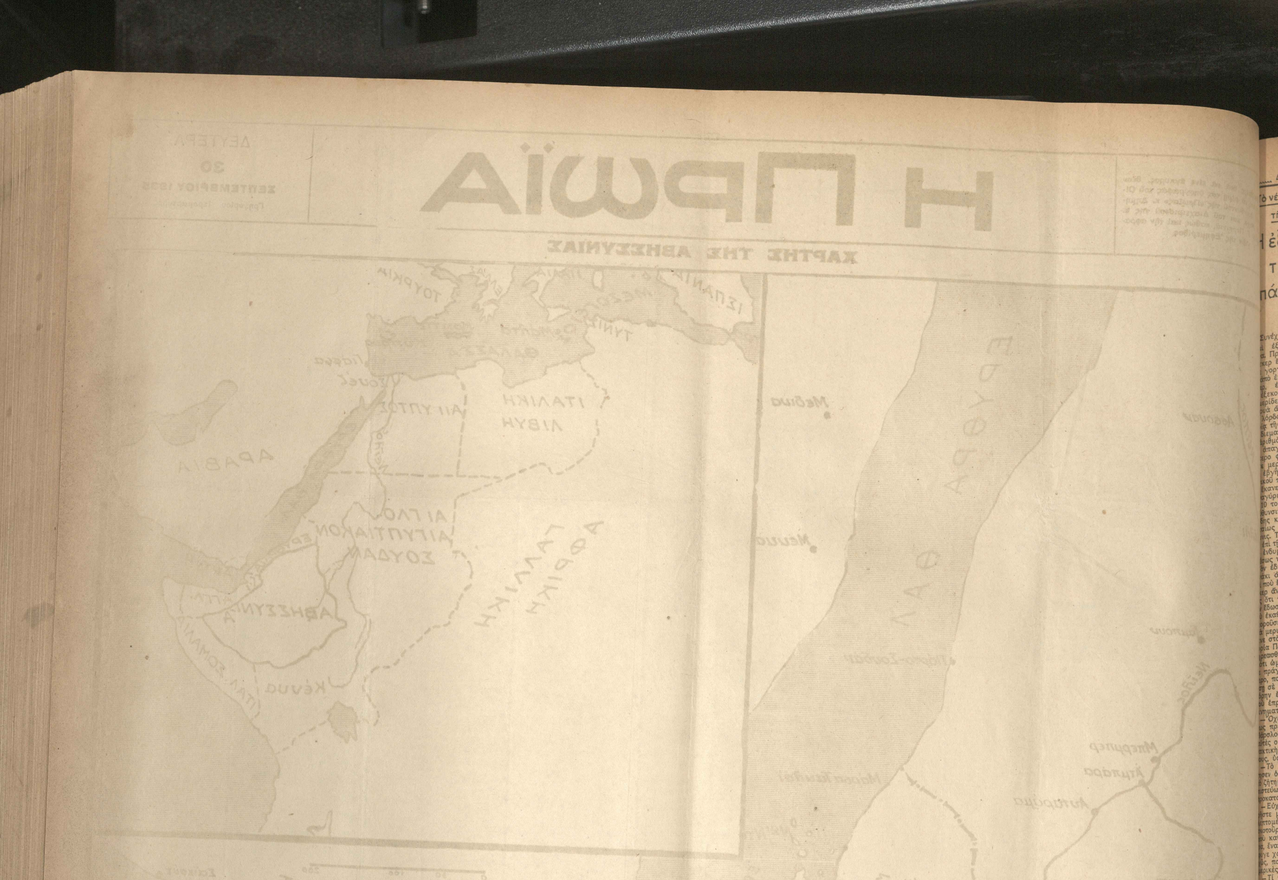

Το νέον μυθιστόρημα
της «Πρωΐας»

Η εξαφάνισις τοῦ λόρδου Πάϋγκραιβ

Ὑπὸ P. Φορσάιθ

(συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐξεπλάγησαν ὅταν τὸ ἀκουσαν. Ἐπρόκειτο ἀναμφιβόλως περὶ ἀπαγωγῆς. Ἀλλὰ ποῖος ἦτο ὁ σκοπὸς τῶν ἀπαγωγέων; Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του, ὁ λόρδος Πάϋγκραιβ δὲν εἶχε ἄλλους στενοὺς συγγενεῖς. Ἡ μόνη ἐλπὶς ἦτο ὅτι ἡ ἀπαγωγὴ ἐγένετο διὰ λύτρα. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ ὑπόθεσις ἦτο ἀκατανόητος. Ὁ λόρδος Πάϋγκραιβ δὲν ἦτο πλούσιος. Ἡ περιουσία του ἀνήρχετο εἰς ὀλίγας χιλιάδας λιρῶν ἐτησίως. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἀπαγωγὴ ἐγένετο ἐν καιρῷ ἀπολύτου εἰρήνης. Ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν ὑπῆρχον ἀπαγωγαὶ ἐπὶ λύτροις ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἐδουάρδου Γ΄. Ἐν τούτοις, ἡ ἀπαγωγὴ ἐγένετο καὶ ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπισθῇ.

Ἡ ἀστυνομία ἐκινητοποιήθη ἀμέσως. Ἀλλὰ ἡ ἔρευνα ἐδυσκολεύετο ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀπαγωγὴ ἐγένετο ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ θύματος. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἀστυνομία ἐστερεῖτο τῆς βοηθείας τοῦ ἀνδρὸς ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε καλύτερον ἀπὸ ὅλους τὰ γεγονότα. Ὁ Ἀλέξανδρος Μάκρεαντυ ἦτο ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐσιώπα.

Ἡ ἀστυνομία ἐπροσπάθησε νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν ὁ Μάκρεαντυ ἐγνώριζε τὸν ἀπαγωγέα. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἀπέφευγε πᾶσαν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἐπὶ τέλους, ἡ ἀστυνομία ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρατεύσῃ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἀμερικανοῦ ἰδιωτικοῦ ἀστυνομικοῦ Ἔλλερυ Κουήν, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐπιτύχει ἐπανειλημμένως εἰς τὸ παρελθόν.

Ὁ Ἔλλερυ Κουήν ἐπεσκέφθη τὸν Μάκρεαντυ εἰς τὸ γραφεῖον του. Ἐκεῖ ἔμαθε τὰ πάντα. Ἔμαθε τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀλέξανδρου Μάκρεαντυ καὶ τοῦ λόρδου Πάϋγκραιβ

5η ΠΡΩΪΝΗ

Η ΑΙΘΙΟΠΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ ΚΑΤΑΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΤΙ ΟΥΔΕΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΛΑΒΗ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΠΛΕΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΦΡΙΚΗ

ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. ('Αθην. Πρακτ.).— Οι γαλλικοί διπλωματικοί κύκλοι, σχολιάζοντες την είδησιν της γενικής κινητοποιήσεως έν Αιθιοπία κρίνουν, ότι το γεγονός τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὅτι ἐγκατελείφθη πλέον πᾶσα ἐλπὶς περὶ εἰρηνικῆς διευθετήσεως τῆς ἰταλοαιθιοπικῆς διαφορᾶς. Ἡ προσοχὴ τῶν γαλλικῶν κύκλων στρέφεται ἐφεξῆς πρὸς τὸν ἀντίκτυπον τὸν ὁποῖον δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἡ ἰταλοαιθιοπικὴ ῥῆξις ἐν Εὐρώπῃ, ἡ δὲ προσπάθεια τῆς γαλλικῆς διπλωματίας θὰ στραφῇ πρὸς τὸν ἐντοπισμὸν τῆς ῥήξεως ἐν τῇ Ἀφρικῇ.

Τὸν τόνον τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως θὰ δώσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε., τὸ ὁποῖον συνέρχεται αὔριον (σήμερον) ἐν Γενεύῃ ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τῆς περαιτέρω στάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Γενεύης ἔναντι τῆς Ἰταλίας. Τοὺς γαλλικοὺς διπλωματικοὺς κύκλους ἀνησυχεῖ ἐν τῷ μεταξὺ ζωηρῶς ἡ παρατηρουμένη ἔντασις δραστηριότητος τῆς γερμανικῆς διπλωματίας πρὸς σχηματισμὸν συνασπισμοῦ περιλαμβάνοντος τὴν Οὐγγρίαν, τὴν Πολωνίαν, τὴν Φινλανδίαν, ἐνδεχομένως δὲ καὶ τὴν Ἰταλίαν.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. ('Αθην. Πρακτ.). — Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ εἴδησις περὶ αἰθιοπικῆς ἐπιστρατεύσεως δὲν διετάραξε τὴν κυριακάτικην ζωὴν τῆς πόλεως. Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι οὐδεμίαν σπουδαιότητα ἀποδίδουν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπιστράτευσις κηρύσσεται ἐπισήμως, καθ' ὅσον οὐσιαστικῶς εἶχε συντελεσθῇ αὐτή. Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Λαοῦ» γράφει ὅτι ἡ ἐπιτάχυνσις τοῦ ῥυθμοῦ τῆς ἀποστολῆς ἰταλικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Αἰθιοπίαν ἀπὸ 48ώρου ἀποτελεῖ ἀπάντησιν εἰς τὴν αἰθιοπικὴν ἐπιστράτευσιν. Καὶ ἡ ἐφημερὶς καταλήγει ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ἐπιστράτευσις εἶνε ἐκείνη, ἥτις βαρύνει εἰς τὴν κατάστασιν, κύριοι φιλειρηνισταὶ τῆς Γενεύης, καὶ οὐχὶ ἡ ὑποχώρησις τοῦ αἰθιοπικοῦ στρατοῦ κατὰ τριάκοντα χιλιόμετρα».

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΙΤΑΛΙΚΑΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. ('Αθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι κατόπιν τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ χθεσινὸν ἰταλικὸν ἀνακοινωθέν, παρέχεται ἐκ μέρους τῶν ἐπισήμων ἀγγλικῶν κύκλων ἡ ἑξήγησις ὅτι ἡ Μ. Βρεταννία, πολὺ πρὸ τῆς Διασκέψεως τῆς Στρέζας, εἶχεν ἐπιστήσει τὴν προσοχὴν τῆς Ἰταλίας ἐναντίον πάσης μορφῆς ἐξοπλίσεως ὑπὸ καθαρῶς στρατιωτικὸν τύπον. Ὅταν ἐφαρδύτερον αἱ ἰταλικαὶ διεκδικήσεις καθίστων τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις ἀναποφεύκτους, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις προέβη εἰς ἐπανειλημμένα διαβήματα ἐν Ρώμῃ καὶ Γενεύῃ ὅπως παραστήσῃ εἰς τὴν Ἰταλίας τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον ἐνέκλειεν ἡ στάσις της, ἀφήσασα νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι πᾶσα τοιαύτη ἀπόπειρα θὰ ἠνάγκαζε τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν νὰ ζητήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Τ.Ε. Παρεσχέθη ἐπίσης εἰς τὴν Ρώμην ἡ ἑξήγησις ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ συστηματικῆς ἀγγλικῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὰ ἰταλικὰ σχέδια, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὅλου προβλήματος τῆς ἀσφαλείας, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μὴ θέσῃ εἰς κίνησιν τὸν μηχανισμὸν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Τ.Ε.

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29 ('Αθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας ὅτι ὁ Τύπος παραλληλίζει τοὺς σκοποὺς τῶν ταξιδίων τῶν κ. κ. Ρίμπεντροπ καὶ Γκομπόες. Ὁ Τύπος κρίνει ὅτι ἀμφότερα τὰ ταξίδια αὐτὰ ἀποσκοποῦν τὸν σχηματισμὸν συνασπισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ μετἀσχουν ἡ Γερμανία, ἡ Πολωνία, ἡ Οὐγγαρία καὶ ἡ Φινλανδία. Τὸ ταξίδιον τοῦ Ρίμπεντροπ εἰς Βρυξέλλας — γράφει ἡ «Βιομηχανικὴ Ἐφημερὶς» — ἀποβλέπει εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς ὁλονὲν ἐπιτεινομένης ἀγγλο-γαλλικῆς προσεγγίσεως. Αἱ συνομιλίαι τοῦ Ρίμπεντροπ εἰς Βρυξέλλας ἀποτελοῦν τὸ προοίμιον προσεχῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὅπως κατοχυρωθῇ ἡ ἀσφάλεια τῶν δυτικῶν γερμανικῶν συνόρων.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΧΙΤΛΕΡ—ΓΚΟΜΠΟΕΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 29 (Τρανζόσεαν). — Ὁ Οὐγγρος πρωθυπουργὸς κ. Γκομπόες ἐγένετο σήμερον δεκτὸς ὑπὸ τοῦ κ. Χίτλερ εἰς μακρὰν ἀκρόασιν, παρισταμένου καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Πρωσσίας κ. Γκαῖριγκ. Κατὰ τὴν ἀφιξίν των οἱ κ. κ. Γκομπόες καὶ Γκαῖριγκ ἐγένοντο ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ὑπὸ ἀπείρου πλήθους, τὸ ὁποῖον εἶχε συγκεντρωθῇ εἰς τὰς ὁδούς, ἐνῷ τιμητικὴ φρουρὰ ἀπέδιδε τὰς τιμὰς εἰς τὸν Οὐγγρον πρωθυπουργόν. Τὴν πρωΐαν ὁ κ. Γκομπόες ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν φὸν Μπλόμπεργκ καὶ κατόπιν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας, μετέβη εἰς τὴν λευκόφορον τῶν Φιλλυρῶν, ὅπου τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων, εἰς τὸ ὁποῖον κατέθεσε στέφανον φέροντα ταινίαν μὲ τὴν ἐπιγραφήν : «Πρὸς τοὺς Γερμανοὺς ἥρωας, ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Οὐγγρικῆς βασιλικῆς Κυβερνήσεως».

ΜΕΓΑΛΑ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 29. ('Αθην. Πρακτ.). — Μεγάλα γυμνάσια γιουγκοσλαυϊκοῦ στρατοῦ ἤρχισαν χθὲς πλησίον τοῦ Μπρτσκό. Τὰ γυμνάσια παρακολουθοῦν τὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν στρατηγὸς Ζίφκοβιτς, τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Πολεμικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ὅλοι οἱ στρατηγοί, πολλοὶ στρατηγοὶ διοικηταὶ μεραρχιῶν καὶ οἱ ξένοι στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΜΕΜΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 29. (Τρανζόσεαν).— Αἱ ἐφημερίδες τονίζουν, ὅτι ὁλόκληρος ὁ ἐκλογικὸς ὀργανισμὸς τοῦ Μέμελ συνεκεντρώθη ἤδη εἰς χεῖρας τῶν Λιθουανῶν καὶ ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας διὰ λιθουανικῆς τοιαύτης πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, ἀποτελεῖ κατάφωρον παραβίασιν τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Μέμελ. Περαιτέρω, αἱ ἐφημερίδες τονίζουν, ὅτι παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις, τὰς ὁποίας ἔδωσαν αἱ Δυνάμεις καὶ ἡ λιθουανικὴ Κυβέρνησις ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Μέμελ θὰ διεξαχθοῦν ἀμέμπτως, αἱ εἰδήσεις αἱ συνεχῶς λαμβανόμεναι ἐκ διαφόρων σημείων τοῦ Μέμελ ἀποδεικνύουν, ὅτι συμβαίνει τὸ ἀντίθετον.

ΑΓΓΛΟΙ ΤΕΩΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 29. (Τρανζόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐκ Μοϋνοτερ τῆς Βετσφαλίας, ὅτι ἀφίκοντο αὐτόθι ἑξήκοντα Ἄγγλοι τέως πολεμισταί, ἀνταποδίδοντες τὴν ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν εἶχον κάμει τὸ παρελθὸν θέρος εἰς Μπράϊτον Γερμανοὶ συνάδελφοί των. Εἰς τὸ Δημαρχεῖον τῆς πόλεως ἐδόθη δεξίωσις πρὸς τιμήν των. Ὁ Δήμαρχος ὑπεδέχθη τοὺς Ἄγγλους ἐπισκέπτας εἰς τὴν ἱστορικὴν «αἴθουσαν τῆς εἰρήνης», ὅπου ὑπεγράφη ἡ συνθήκη τῆς Βετσφαλίας, ἥτις ἔθεσε τέρμα εἰς τὸν τριακονταετῆ πόλεμον. Ὁ Δήμαρχος εἰς τὸν λόγον του ἐτόνισεν, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ καταλληλότερος χῶρος διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν Ἄγγλων ἐπισκεπτῶν ἀπὸ τὴν «αἴθουσαν εἰρήνης». Πρὸς τιμὴν τῶν Ἄγγλων ἐπισκεπτῶν ὑψώθη ἐπὶ τοῦ δημαρχιακοῦ μεγάρου ἡ ἀγγλικὴ σημαία.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κανελλόπουλος θὰ κατέλθῃ τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου εἰς Πάτρας διὰ νὰ ὁμιλήσῃ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας.

Σχετικῶς μὲ τὰς προσπαθείας του ὅπως συμπήξῃ ἴδιον κόμμα, παρείχετο ἡ πληροφορία ὅτι τοῦτο θὰ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν γεφύρωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ διχασμοῦ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΕΚΤΡΟΠΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΔΕΝ ΚΑΤΕΣΤΗ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΟΜΙΛΗΣΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις τῶν δημοκρατικῶν, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τὴν 5ην ἀπογευματινὴν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἐλευθερίας, διελύθη, κατόπιν ἐπεμβάσεως τῆς ἀστυνομίας.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἀπογευματινῆς ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν πλατεῖαν ὁμάδες δημοκρατικῶν. Εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ τὰς παρόδους ἀπὸ ἑνωρὶς εὑρίσκοντο μεγάλαι δυνάμεις στρατοῦ καὶ χωροφυλακῆς, καθὼς καὶ ἵλη ἱππικοῦ, ὡς καὶ ἔφιππος ἀστυνομία μὲ ἀξιωματικούς ἐπὶ κεφαλῆς. Εὑρίσκοντο ἐπίσης ἐκεῖ οἱ εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν, ἀντιπρόσωπος τῆς Γεν. Διοικήσεως, καθὼς καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς μετὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ.

Μέχρι τῆς 5ης μ.μ. οὐδεμία διαβήλωσις εἶχε γίνει. Τὴν 5.15 ἐπιβαίνων ἀνοικτοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἐπιστρέφων ἐκ Κιλκὶς διῆλθεν ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς διαδηλώσεως ὁ Γενικὸς Διοικητής, κατευθυνθεὶς εἰς τὸ Διοικητήριον.

Τὴν 5.20, ὁ κ. Σοφούλης ἐν μέσῳ χωροφυλάκων ἐξῆλθε τοῦ ξενοδοχείου «Ῥὶτς» καὶ κατηυθύνθη εἰς τὸ ἀπέναντι οἴκημα ὅπου εἶνε τὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, ὁπόθεν ἐπρόκειτο νὰ ὁμιλήσῃ.

Μόλις ὁ κ. Σοφούλης ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ἐξώστην τῆς Λέσχης, οἱ συγκεντρωθέντες δημοκρατικοὶ τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, ἐνῷ ἄλλοι ἐφώναζον «Κάτω ἡ Βασιλεία!».

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁλίγοι βασιλόφρονες εἰσέβαλον ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἤρχισαν νὰ ἀποδοκιμάζουν τὸν κ. Σοφούλην. Ἐγένετο τότε ἡ πρώτη συμπλοκή, καθ' ἣν ἐτραυματίσθησαν διὰ ῥάβδων εἰς τὰς κεφαλὰς δύο.

Αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις ἔσπευσαν τότε πρὸς ἐπιβολὴν τῆς τάξεως, ἐπῆλθε δὲ σύγχυσις καὶ μικροπανικός. Οἱ βασιλόφρονες οἵτινες δὲν ὑπερέβαινον τοὺς πεντήκοντα, ἀπωθήθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας.

Μετ' ὀλίγον ὅμως ἐπανῆλθον καὶ ἔγινε νέα συμπλοκή. Τότε τὸ ἱππικὸν ἐπήλασε καὶ διέλυσε τμῆμα τῆς συγκεντρώσεως. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐδημιουργήθη πανικός, καὶ ἐνῷ οἱ δημοκρατικοὶ ἤρχισαν νὰ ἀποδοκιμάζουν τοὺς ἐπιτιθεμένους καθὼς καὶ τὴν ἀστυνομίαν, τὴν ἰδίαν ὥραν ἐντὸς τῆς συγκεντρώσεως ἤρχισαν νὰ δημιουργοῦνται διάφορα μικροεπεισοδια. Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, φοβηθέντες, φαίνεται, σοβαρὰν διατάραξιν τῆς τάξεως, ἀπεφάσισαν νὰ διαλύσουν τὴν συγκέντρωσιν διαίως. Οὕτω ἐγένετο ἡ πρώτη ὁμαδικὴ ἐπέλασις. Τινὲς δημοκρατικοὶ παρέμειναν τότε εἰς τὰς θέσεις των, ἀποδοκιμάζοντες τὴν ἀστυνομίαν καὶ ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας. Τότε ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι ἐπελάσεις, καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα αὐτὸ οἱ στρατιῶται καὶ οἱ χωροφύλακες κατεδίωκον τοὺς συγκεντρωθέντας, ἐνῷ οἱ κομμουνισταὶ ἀνασυνεκροτοῦντο πεισμόνως. Περὶ τὸ τέλος τῆς διαλύσεως ἐρρίφθησαν πυροβολισμοὶ εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐκ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ ἐκ τοῦ πλήθους, ὁπότε ἡ πλατεῖα ἠρημώθη.

Μετὰ τὴν διάλυσιν οἱ συγκεντρωθέντες βασιλόφρονες, ἀνήκοντες εἰς οὐχὶ σοβαρὰν βασιλόφρονα ὀργάνωσιν, συγκεντρωθέντες ἐκ νέου πλησίον τῆς πλατείας ἔψαλλον τὸ βασιλικὸν θούριον.

Οἱ τραυματισθέντες καὶ μωλωπισθέντες κατὰ τὰς ἐπελάσεις ἀνέρχονται εἰς 30 περίπου, ἐκ τῶν ὁποίων 5 σοβαρῶς. Ἐπίσης εἰς τὴν κεφαλὴν ἐτραυματίσθη εἷς χωροφύλαξ, ἐμωλωπίσθη δὲ καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἀντισυνταγματάρχης Μωϋσάκος.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Βερροιόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀπουσίαζεν ἀπὸ πρωΐας σήμερον εἰς Κιλκίς, ὁμιλῶν πρὸς δημοσιογράφους, εἶπεν ὅτι ἀπολύτως ὑπεύθυνοι τῶν ἐκτρόπων εἶνε οἱ διοργανωταὶ τῆς συγκεντρώσεως, ἐναντίον τῶν ὁποίων διετάχθησαν ἀνακρίσεις.

Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς ἐχαρακτήρισεν ὡς στάσιν τὰς ἐκδηλώσεις τῶν συγκεντρωθέντων καὶ ὡς στάσιν τὴν ἀντιμετώπισαν αἱ ἀρχαί.

Ὁ κ. Βερροιόπουλος ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Σοφούλην τὸν διευθυντὴν τῆς Γεν. Διοικήσεως καὶ ἐξέφρασε τὴν θλῖψίν του, διότι οἱ ὀργανώσαντες τὴν συγκέντρωσιν παρέβησαν τὰς ὑποσχέσεις των καὶ ὑπεκίνησαν τοὺς συγκεντρωθέντας εἰς ἐπαναστατικὰς ἐκδηλώσεις.

Κατὰ τὴν ἐπέλασιν πρὸς διάλυσιν τῆς συγκεντρώσεως ἐτραυματίσθησαν ἐλαφρῶς οἱ Παπαχριστοδούλου, δημοτικὸς σύμβουλος ταγματάρχης ἐν ἀποστρατείᾳ, Ἰ. Ἐρμίδης, Τάκης Μάγγος, Γ. Παπαδόπουλος, Δ. Τζάγλας, Π. Πασχιάδης, Δ. Γεωργιάδης, καθὼς καὶ διὰ σπάθης εἰς τὰς χεῖρας ὁ βιομήχανος Γ. Λούλης. Ὡσαύτως, ἐμωλωπίσθησαν καὶ τινες ἄλλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἐν ἀποτάξει στρατηγὸς Βῶκος.

Ο ΜΗ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΛΟΓΟΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλης εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον θὰ ἐξεφώνει πρὸς τὸν λαὸν τῆς Θεσσαλονίκης, ἀνεφέρετο εἰς τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἀνεκινήθη τὸ πολιτειακόν, τονίζων ὅτι «σήμερον δὲν τίθεται ἁπλῶς τὸ ζήτημα ἀβασιλεύτου ἢ βασιλευομένης δημοκρατίας, ἀλλὰ τίθεται τὸ ζήτημα ἂν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ζήσῃ ἐλεύθερος ἢ δοῦλος. Διότι ἡ παλινόρθωσις τυχὸν τῆς ἐκπεσούσης δυναστείας θὰ σημάνῃ ἀναγκάλυπτον ὑποδούλωσιν τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς ἕνα μονάρχην—τύραννον, ὅστις θὰ εἶνε ὄργανον εἰς χεῖρας μιᾶς ἐσχάτης μειοψηφίας τοῦ ἔθνους. Ἡ παλινόρθωσις τῆς βασιλείας, θὰ προσέθετεν ὁ κ. Σοφούλης, θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ τεθοῦν εἰς τὸ περιθώριον τῆς δημοσίας ζωῆς τῆς χώρας ὅλα τὰ ζωντανὰ τοῦ τόπου στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν τὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ. Οἱ μοναρχικοὶ ἄλλως τε δὲν ἀποκρύπτουν τὰς προθέσεις των. Ἀπὸ τοῦδε προαναγγέλλουν τί θὰ συμβῇ ; Φυλακίσεις καὶ ἐκτοπίσεις πολιτῶν καὶ πολιτευομένων, κλεισίμον ἐφημερίδων, ἄσκησις ἀπροκαλύπτου βίας καὶ κατάπνιξις πάσης φωνῆς καὶ διαμαρτυρίας».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Σοφούλης ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν θὰ ἔκαμνε τὴν σύστασιν ὅτι πρέπει νὰ ἀγωνισθῇ μὲ ὅλον τὸ σθένος του χάριν τῶν ἐλευθεριῶν του, παρέτι ἀρχηγοὶ ἔχουν τὴν ἀπόφασιν νὰ θυσιάσουν καὶ τὴν ζωήν των ἀ-

κόμη ὑπερασπιζόμενοι τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Σοφούλης θὰ ὑπενθύμιζε τὴν δήλωσιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ εἶνε ἐθνικὸς καὶ ὅτι ἡ νίκη ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας δὲν στρέφεται ἐναντίον οὐδενὸς κόμματος.

Ἀφοῦ ἀκολούθως θὰ κατέκρινε τὴν στάσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θὰ κατέληγε μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι «τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ ὁ δημοκρατικὸς κόσμος γενικῶς δὲν θὰ ἀναγνωρίσουν ποτὲ τὸν Γεώργιον ὡς νόμιμον Βασιλέα τῆς χώρας, ἀλλὰ θὰ ἐργασθοῦν μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις διὰ νὰ καταστήσουν σεβαστὴν τὴν πραγματικὴν θέλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως προσεπάθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν ν' ἀποδώσουν εἰς τὰ χθεσινὰ γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης τὸν χαρακτῆρα ὀργανωμένης ἐκ μέρους τῶν ἐκεῖ ἀρχῶν ἐνεργείας διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς δημοκρατικῆς συγκεντρώσεως.

Ὁ κ. Σοφούλης ἰδιαιτέρως, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐπεκοινώνησαν τηλεφωνικῶς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, ἀπέδωκε τὴν ὀργάνωσιν ταύτην εἰς αὐτὸν τὸν Γενικὸν Διοικητὴν κ. Βερροιόπουλον, διότι, ὅπως εἶπε, ἐθεάθη οὗτος ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς συγκεντρώσεως συνομιλῶν ἰδιαιτέρως μετὰ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως.

Οἱ ἐνταῦθα ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐπικοινωνήσαντες μεταξύ των χθὲς τὴν ἑσπέραν, ἀπεφάσισαν νὰ συνέλθουν σήμερον εἰς νέαν σύσκεψιν, κατὰ τὴν ὁποίαν πιθανῶς θ' ἀπευθύνουν διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τὰ γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης.

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ δοθῇ ἄδεια συγκεντρώσεως τῶν δημοκρατικῶν ἐν Ἀθήναις. Ἡ συγκέντρωσις θὰ ἐπιτραπῇ εἰς ἀνοικτὸν χῶρον καὶ πιθανότατα εἰς τοὺς στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς διὰ νὰ διευκολύνεται μετ' αὐτὴν ἡ διάλυσις.

Ο κ. ΣΑΓΙΑΣ ΩΜΙΛΗΣΕΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 29 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν πρωΐαν σήμερον ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Σαγιᾶς, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίους τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας, ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίους Ἀθηνῶν κ. κ. Λούρον καὶ Λιβιεράτον.

Ὁ κ. Σαγιᾶς ὡμίλησε τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ θέατρον «Λυρικὸν» ἐνώπιον χιλιάδων βασιλοφρόνων, οἱ ὁποῖοι κατέκλυσαν τὸ θέατρον καὶ τὰς πέριξ ὁδούς.

Ὁ κ. Σαγιᾶς ἀνεφέρθη ἐν ἀρχῇ εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι, ἐπιβληθείσης ὑπὸ μιᾶς ὀλιγαρχίας, παρὰ τὴν θέλησιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀνεσκόπησε μετὰ ταῦτα τὴν ὅλην πολιτείαν τῶν διαφόρων κυβερνήσεων τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων καὶ ἀπέδειξεν ὅτι ἡ Δημοκρατία ἀπέβη τὸ ὄργανον εἰς χεῖρας τῶν κυβερνήσεων τούτων διὰ τοῦ ὁποίου ἀκατονόμαστα αἴσχη ἔλαβον χώραν εἰς τὴν κρατικὴν ὀργάνωσιν. Ἀνέφερεν εἶτα τὸ τελευταῖον κίνημα, εἶπεν, ὅτι τοῦτο ἀπετέλεσε τὸ τελευταῖον πλῆγμα κατὰ τῆς Δημοκρατίας.

Ἀνέλυσε κατόπιν διὰ μακρῶν τὸν θεσμὸν τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας καὶ ἐτόνισεν ὅτι ὁ θεσμὸς οὗτος πρέπει νὰ εἶνε τὸ πολίτευμα τοῦ μέλλοντος.

Καταλήγων, εἶπεν:

—"Ας ἀποκαταστήσωμεν εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν τοῦ νέου πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος τὴν νόμιμον κληρονομικὴν βασιλείαν. Ὑπ' αὐτὴν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔζησε τὰς μεγαλυτέρας καὶ ὡραιοτέρας ἡμέρας τοῦ ἐθνικοῦ του βίου. Ὑπ' αὐτὴν ἐξετράφησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν τὰ ἐθνικὰ μας ἰδανικὰ καὶ ὑπ' αὐτὴν ἐζήσαμεν ἐπὶ αἰῶνας σχεδὸν ὡς ἓν ἐθνικὸν σῶμα, μὲ μίαν ἐθνικὴν ψυχήν, ἐνηγκαλισμένοι εἷς τὴν ἑκστασιν τοῦ μεγάλου μας ἐθνικοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ ποθητοῦ μέλλοντος. Ὑπ' αὐτὴν διεμορφώθη ἡ ὡραία ἑλληνικὴ κοινωνία, μὲ σταθερὰς βάσεις τὴν ἀλληλεγγύην, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν προσήλωσιν εἰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἐθνικὰς παραδόσεις. Ὑπ' αὐτὴν ἀνεζήτησε καὶ ἀνεῦρε πρόθυμον καὶ στοργικὴν θαλπωρὴν καὶ στέγην ἡ κοινωνικὴ δυστυχία καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπέβλεψαν καὶ περὶ αὐτὴν συνεκεντρώθησαν πάντες οἱ Ἕλληνες. Ὑπ' αὐτὴν ἠνδρώθημεν ὡς κοινωνία, ὡς κράτος, ὡς ἔθνος, καὶ μὲ αὐτὴν συνεπονέσαμεν καὶ ἠτυχήσαμεν. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν, παρὰ τὴν θέλησίν μας, ἀνέτρεψαν καὶ ἐγκατέστησαν εἰς τὴν χώραν μας τὸ πολίτευμά των, ἐσημείωσε τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποδουλώσεώς μας, τῆς δυστυχίας μας. Καὶ ἡ δυστυχία αὐτή, αὔξουσα καθ' ἡμέραν, μᾶς ἔφερε πρὸς τὴν πλήρη ἐξόντωσιν. Εὐτυχῶς τὴν ἀπεφύγαμεν. Τώρα θέλομεν νὰ ζήσωμεν, θέλομεν νὰ εὐτυχήσωμεν, θέλομεν νὰ γίνωμεν πάλιν ἰσχυροί, μεγάλοι καὶ εὐτυχεῖς. Ἕλληνες πολῖται, ἐργάται, ἀγρόται, ἀστοί, πρόσφυγες, ἀποστρέψωμεν τ